Sanne

‘Bevallen van een dood kind heeft een gigantische impact’

Besef wat een geluk het is om een gezin te mogen zijn, kreeg Sanne Vogel (36) mee van haar ouders. De actrice en regisseuse verloor na een zwangerschap van vier maanden in 2018 haar ongeboren kind. Tien maanden later was ze in verwachting van een tweeling. ‘De moeilijkste periode was de tijd tussen de bevalling van ons eerste kind en de zwangerschap van de tweeling, omdat je bang bent dat het nooit meer lukt.’

Interview Nathalie Huigsloot, fotografie Eric van den Elsen

STYLING CHARISSA HOGERHEIJDE EN SAMIRA BILIJ HAAR EN MAKE-UP ELISE HAMAN @NLC REPRESENTATION
FOTOGRAFIE-ASSISTENT CHANTAL VAN DEN BROEK STYLINGASSISTENT ALANA LIEVENS EN MICHELLE PHAF PRODUCER PAULA PENNINGS

Jas TOMMY HILFIGER via de Bijenkorf
Hoed DEMURE

‘Ik was in mijn eentje zeven dagen per week voor twee baby’s aan het zorgen. Het was intens in een huisje van 64 vierkante meter, maar ook heel gezellig’

Hoe gaat het met je?

‘Heel goed. Het is een rare tijd geweest, daarom kan ik nu extra genieten van alles wat weer kan. De tweeling is in december geboren en net toen er eindelijk een beetje ruimte kwam om naast het moederschap weer te gaan werken en sporten, kon dat niet doorgaan door de COVID-situatie.
Zes weken lang zijn we echt helemaal in quarantaine gegaan, omdat we wilden dat de opa’s en oma’s de baby’s konden blijven zien. Als wij geen enkel risico voor ze vormen, kunnen zij gewoon blijven langskomen, was onze gedachte. Alle boodschappen hebben we online besteld, de kratten die binnenkwamen reinigde ik minutieus, ik was er heel fanatiek in. Melchior, mijn vriend, werkte hier thuis aan de keukentafel, en ik was in mijn eentje zeven dagen per week voor twee baby’s aan het zorgen. Het was intens in een huisje van 64 vierkante meter, maar ook heel gezellig.’

Vlogen jullie elkaar niet aan?

‘Nee. Ik weet nu wel alles van het werk van mijn vriend Melchior, die ICT-consultant is, haha. Er is nooit ruzie geweest, maar op een gegeven moment snakten we wel naar ruimte en adem. Voor Mel, om vanuit zo’n situatie te werken, en voor mij – ik hield zes weken lang de hele dag de baby’s stil, zodat hij kon werken. Ik kon zelfs niet even bellen met mijn moeder, dat moest fluisterend in de tuin waar ik heel slecht bereik had. Op een gegeven moment waren we daar wel echt klaar mee.’

En dan werk je ook nog in een branche waar veel klappen vallen.

‘Ja, als ik alleen zou acteren, zou deze tijd heel lastig zijn, want opnames en voorstellingen liggen stil. Gelukkig schrijf en regisseer ik ook veel. Mijn verlof is net voorbij, dus alle projecten die ik nu doe, zitten nog in de ontwikkelingsfase en dat komt goed uit. Ik ben iets later gestart doordat de crèche dicht was, maar nu ben ik weer volop aan het werk. Ik ben bijvoorbeeld bezig met een kookboek met plantaardige gerechten van lokale- en seizoensgebonden producten. Daarnaast doe ik research voor een project over armoede in Nederland, ben ik bezig met een bioscoopfilm voor kinderen en met twee series waarin zwangerschappen en baby’s een belangrijke rol spelen.’

Hoe heb jij jouw zwangerschap ervaren?

‘Deze zwangerschap was ronduit afgrijselijk, haha. Ik ben heel blij met het eindresultaat, maar het was echt zo ongelooflijk zwaar. Ik heb twee maanden kotsend in bed gelegen. Er werden twee placenta’s aangelegd, dus dan krijg je er een dubbel oestrogeengehalte bij, dus dubbele hormonen. Zodra ik naar buiten stapte, moest ik al overgeven van alle geuren in de stad.’ Geëmotioneerd: ‘Ik moet er toch weer om huilen als ik er nu over vertel. Ik praat er eigenlijk niet veel over. Maar ik heb tijdens mijn hele zwangerschap bijna al mijn werk stil moeten leggen en heb de laatste twee maanden in een rolstoel gezeten omdat ik gewoon niet meer kon lopen. Mijn buik was zo groot. Op het laatst kon ik alleen nog maar liggen. Ik was zo moe en had zo veel pijn door die enorme buik. Dat vond ik echt zwaar. Daarbij is de kans dat er bij een tweelingzwangerschap iets misgaat veel groter dan bij een eenling, dus ik zat elke week in het ziekenhuis voor controle. Dat maakte het ook extra eng.’ ►

Sanne in het kort

Sanne is geboren op 10 april 1984 in Nieuwegein. De eerste korte film waar ze de regie voor deed, *MAMA*, werd genomineerd voor een Gouden Kalf voor ‘beste televisiedrama’. Op haar 29ste regisseerde ze haar eerste bioscoopfilm Hartenstraat, die bijna 400.000 bezoekers trok. In 2017 maakte ze de voorstelling *Nieuwe Familie* samen met twee Syrische jongens die gevlucht waren voor het regime van president Assad, en voor het eerst op het toneel stonden. In 2019 kwam de telefilm *Zomer Zonder Mama* uit, waarvan ze de regie deed. Deze film draait nu nog op allerlei festivals over de wereld. Sanne is vijf jaar samen met Melchior, met wie ze in december 2019 de tweeling Loewy Bertus en Bella Jo kreeg.

Blouse GUCCI via de Bijenkorf
Rok NEO NOIR via de Bijenkorf
Laarsjes AGL
Schakelarmband met diamant rechts FOPE via Schaap & Citroen
Slavenarmband rechts SCHAAP & CITROEN
Ringen MIMI ET TOI

‘De zwangerschap van de tweeling was ongelooflijk zwaar. Ik heb de laatste twee maanden in een rolstoel gezeten omdat ik gewoon niet meer kon lopen, zo groot was mijn buik’

Sanne
Blouse ARKET
Gilet ARKET
Rok CÉLINE via YOOX
Schoenen CHRISTIAN WIJNANTS

Melchior
Jasje LAURA DOLS
Blouse SCOTCH & SODA
Broek ARKET
Stropdas LAURA DOLS
Schoenen VINTAGE

Bella
Top GINGER MONKEYS
Broekje BONTON via Archive Store

Loewy
Romper GINGER MONKEYS
Gilet SEP7EMBER
Broekje GINGER MONKEYS

Jas FRENKEN
Jurk &OTHER STORIES
Hoed SASSA ANN VAN WYK
Schoenen AGL

‘Doordat de zwangerschap de vorige keer was misgegaan, waren we doodsbang dat het nooit meer zou lukken’

Was het extra eng omdat je hiervoor, na een zwangerschap van vier maanden, bent bevallen van een dood kindje?

‘Dat maakt het nog enger, ja. Bij een tweeling heb je een grote kans op een vroeggeboorte, dus je moet heel voorzichtig doen. Ik kreeg al heel snel harde buiken, als ik bijvoorbeeld ging fietsen. Harde buiken kunnen een vroeggeboorte teweegbrengen. Toen ik 32 weken zwanger was, hebben Melchior en ik dat echt gevierd. Vanaf dat moment zijn kindjes levensvatbaar buiten de buik. Het was voor ons een grote mijlpaal.’

Ze schiet weer vol. ‘Elke week dat we verder waren in de zwangerschap zei Melchior ’s ochtends: “Gefeliciteerd. Weer een week erbij!” Omdat ik zo klein ben en die buik zo groot was, zei een gynaecoloog in het ziekenhuis dat ik er rekening mee moest houden dat we een grote kans hadden op een vroeggeboorte. De buik groeide zo hard dat Melchior en ik ons ook niet konden voorstellen dat we 37 weken zouden halen. Niemand eigenlijk. Uiteindelijk zijn ze in week 38 begonnen met inleiden, maar Bella en Loewy wilden niet komen. Na drie dagen inleiden zijn ze met een keizersnede gehaald.

Mel en ik lazen tijdens de zwangerschap een boek over tweelingouderschap. De schrijfster had het eerste jaar ervaren als het zwaarste jaar van haar leven; daar hadden we ons op voorbereid. Maar vergeleken met mijn zwangerschap is het echt een eitje nu. Iedereen die bij ons op visite komt zegt: “Wat zijn jullie chill, met twee baby’s.” Natuurlijk is het veel werk om voor twee baby’s te zorgen, maar ze zijn zo lief en makkelijk. Ze lachen de hele dag.’

Vond Melchior de zwangerschap net zo spannend als jij?

‘In het begin wel. We zijn toen naar een zwangerschapspsycholoog geweest, omdat het heel moeilijk was om die angst allebei te hebben. Dat heeft ons erg geholpen. Wat ook meespeelde, was dat de verloskundige na mijn vorige zwangerschap, waarbij ik ook heel misselijk was, had gezegd: “Misschien was je dat wel extra omdat het kindje niet gezond was.” Die opmerking was zo blijven hangen bij ons. Maar de allermoeilijkste periode was de tijd tussen de bevalling van ons eerste kindje tot de zwangerschap van de tweeling. Die heeft voor ons gevoel best lang geduurd – tien maanden. En doordat het de vorige keer was misgegaan, waren we doodsbang dat het nooit meer zou lukken. Het heeft zo’n gigantische impact op je leven als je bevalt van een dood kindje.’

Hebben jullie uiteindelijk ivf gedaan?

‘Nee, dat denkt iedereen als je een tweeling krijgt. Maar het zit dubbel bij mij in de familie, aan mijn vaders kant en aan mijn moeders kant. We waren wel net begonnen met een onderzoek in het ziekenhuis, maar nog voor we de uitslag kregen, was ik zwanger. We zijn wel naar een natuurgeneeskundige geweest, op aanraden van een kennis die moeite had met zwanger worden en die na een bezoek aan haar binnen een maand in verwachting was. Die vrouw heeft ons ook binnen een maand zwanger gekregen. En dat is puur omdat ze naar heel andere dingen kijkt, ze onderzoekt bijvoorbeeld of er nog ergens een schimmel of een parasiet zit, die ervoor zou kunnen zorgen dat een eitje niet innestelt.’

Hoe doet zij dat?

‘Dat is supervaag; ze werkt met magneten en doet je voeten tegen elkaar, ik kan het niet goed uitleggen. Magnetic health heet haar praktijk en ze werkt met een NES Health scan, een methode die is ontwikkeld door een arts, Peter Fraser. De beste vriendin van die kennis had zestien miskramen achter elkaar en na één behandeling van haar was ze binnen een maand zwanger, en nu heeft ze een gezond kindje. Kijk, als je eileiders mist dan werkt dat natuurlijk niet, maar als er in het ziekenhuis niets te vinden is, dan is het soms echt de moeite waard om te onderzoeken wat er nog meer mogelijk is.’

Heb jij ideeën over hoe je wil opvoeden, die je van huis uit hebt meegekregen, of die jij juist anders wil doen?

‘Ik wil mijn kinderen in ieder geval, totdat ze zelf kunnen kiezen, voornamelijk veganistisch opvoeden. Maar verder ben ik heel blij met hoe ik zelf ben opgevoed. Ik wil vooral heel erg kijken naar wie Loewy en Bella zijn en naar wat zij nodig hebben.’

Uit wat voor gezin kom je zelf?

‘Mijn vader was veertien jaar en mijn moeder was zeventien toen ze verkering kregen en ze zijn nog steeds bij elkaar. Mijn broer, een jaar ouder dan ik, woont vijf minuten bij mij vandaan. We zijn heel hecht. Mijn vader verloor op zijn vijftiende zijn vader aan een hersentumor, achtenveertig dagen later stierf zijn moeder aan borstkanker. Mijn moeder en vader hebben dat verdriet samen gedeeld. Mijn vader is opgegroeid in armoede, in een oude treinwagon in de polder, zonder stromend water en gas. Zijn vader was zwaar communistisch en had geen baan, omdat hij een bochel op zijn rug had als gevolg van kinderpolio. Bij mijn oma zat er veel mishandeling in de familie. Zij heeft in heel veel kindertehuizen gezeten, is daaruit gevlucht en is daarna bij mijn opa terechtgekomen. Dus die hebben allemaal zo veel meegemaakt. De jeugd van mijn vader heeft veel invloed op mij gehad.’

Op wat voor manier?

‘Het verdriet om het missen van zijn ouders en het onrecht dat zijn moeder is aangedaan: dat verdriet van mijn vader heb ik in mijn jeugd gevoeld. Maar niet als iets negatiefs. Ik heb hierdoor ▶

Sanne
Jurk LAURA DOLS
Vest INDIANAWEG
Hoed OLD HABITS
Armband POMELLATO via Schaap & Citroen
Ring links met blauwe steen MIMI ET TOI
Brede ring links breed BVLGARI
Ring rechts met blauwe steen MIMI ET TOI
Ring rechts met grote steen SCHAAP & CITROEN

Melchior
Trui SCOTCH&SODA
Broek SCOTCH&SODA
Sokken FALKE
Sneakers VEJA
Zonnebril VICTORIA BECKHAM

Bella
Trui KONGES SLØJD via Archive Store
Broekje BONTON via Archive Store

Loewy
Trui BONTON via Archive Store
Broekje KONGES SLØJD via Archive Store

‘Ik wil mijn kinderen, totdat ze zelf kunnen kiezen, voornamelijk veganistisch opvoeden’

Sanne
Kimono INDIANAWEG

Bella
Trui KONGES SLØJ via Archive Store
Broekje BONTON via Archive Store

‘Muayad, een Syrische vluchteling, stond op het station en kon nergens heen. Ik zei: “Kom bij mij logeren, ik heb een luchtbed’”

juist geleerd dat liefde het allerbelangrijkste is en niet vanzelfsprekend. Ik was me daarom extra bewust van het feit dat ik ouders had en ik was me al heel jong bewust van alle kansen die ik met twee handen besloot aan te grijpen. Ik ben daardoor heel jong, heel hard gaan werken om de familienaam Vogel eer aan te doen. Dat heeft echt veel impact op mijn gedrevenheid gehad.
Toen ik dertien jaar was, kwam er uit onderzoek naar voren dat er een borstkankergen in de familie zat en dat mijn vader drager was. Ik had vijftig procent kans ook drager te zijn, wat ervoor zorgde dat ik als tiener heel hard ben gaan werken om al mijn dromen waar te maken. Nu is het iets wat achter me ligt en waarover ik niet veel nadenk, behalve bij de jaarlijkse controles.’

Na de mavo ben je op je zestiende al begonnen met werken.

‘Ja. Toen ik vijftien was, werd ik toegelaten aan de regieopleiding van de filmacademie. Maar ik moest wel eerst mijn havodiploma halen. Ik wilde alleen niet terug naar de middelbare school, ik vond het zo zonde van mijn tijd en begon net in het professionele theatercircuit eigen voorstellingen te maken. Dat wilde ik niet opgeven voor een havodiploma. Uiteindelijk heb ik alles in de praktijk geleerd. Wat soms zwaar was, maar ook heel leuk, want het past bij mij.’

Je werkte zo hard, dat je op een gegeven moment op het podium onderuitging, waarna je de voorstelling moest afbreken.

‘En daarna heb ik mezelf nog wel twee of drie keer echt overwerkt, haha. Dan kreeg ik burn-out-verschijnselen. Ik werkte keihard, dag en nacht. Maar ik was jong en ik kon dat. Het ging alleen mis als ik met mensen werkte die andere intenties hadden. Waarbij eigenbelang groter was dan wat het beste was voor de productie. Ik ben hoogsensitief en kan dingen heel persoonlijk nemen. Omdat ik zo jong begon met werken, met veel oudere collega’s, kon ik de beweegreden van mensen niet altijd goed plaatsen. Dat is heel onhandig als je in een creatieve sector werkt, waarin er ook mensen werkzaam zijn met narcistische trekken of borderline. En als je dat niet herkent, heeft dat heel veel invloed op je. Tegenwoordig maak ik dat meteen bespreekbaar, maar vroeger dacht ik dan dat ik iets verkeerd deed. Dat het aan mij lag.
Ik ben bij een psycholoog geweest om beter te leren omgaan met mijn gevoeligheid. Hij heeft mij heel precies geleerd welke symptomen bij een borderliner horen, welke bij een narcist, en bij andere stoornissen. Daardoor kan ik het nu veel beter herkennen en bedenken dat het niets met mij te maken heeft, dat heeft mij zo geholpen. Dat is ook echt iets wat ik later aan mijn kinderen zal uitleggen.’

Je hebt op een gegeven moment Syrische vluchtelingen in huis genomen. Heeft dat ook invloed gehad op hoe je nu in je werk staat?

‘Jazeker, op dat moment wilde ik gewoon geen romantische komedies meer maken. Ik werd in die periode heel veel gevraagd om romcoms te regisseren, omdat de film *Hartenstraat* die ik had geregisseerd het heel goed had gedaan. En in Nederland is het zo: het laatste wat je hebt gedaan, is wat je bent. Dus als ik een romantische komedie regisseer, bestaan alle theatersolo’s die ik ervoor heb gemaakt opeens niet meer. Opeens “ben” je romcom. Terwijl ik het juist leuk vind om verschillende dingen naast elkaar te doen. En ik vind het tof dat mensen die normaal niet naar het theater gaan, toch een kaartje kopen omdat ze je leuk vonden in een commerciële film.
Tijdens de vluchtelingencrisis was ik bezig met de montage van een romantische film. Elke dag ging ik daarna naar het Centraal Station om vluchtelingen die daar aankwamen op weg te helpen. Tijdens de montage was ik met mijzelf in gevecht – hoe kon ik een film over liefde maken, terwijl de wereld zo in brand stond?
Op een gegeven moment was het Nederlands Film Festival in Utrecht en kwam ik constant collega’s onderweg daarnaartoe op het station in galajurken tegen. Terwijl ik daar stond in een oranje T-shirt met Arabische teksten, zodat de vluchtelingen wisten dat ik ze kon helpen. Ik had enorm veel moeite met dat grote contrast. Mijn collega’s in feestjurken en de vluchtelingen die al weken dezelfde onderbroek aan hadden. Ik schaamde me zelfs een beetje voor alle privileges die ik had. Ik wilde op dat moment alleen nog maar voorstellingen en films maken over belangrijke onderwerpen. Dat heb ik ook een tijd gedaan. Inmiddels zie ik hoe belangrijk het is dat er in verdrietige tijden juist ook vrolijke producties worden gemaakt. Ik heb veel geleerd van mijn Syrische vrienden, maar ook door het verdriet rond het verlies van ons eerste kindje. Het leven kent vreugde en verdriet, en het verdriet zorgt ervoor dat je de vreugde extra kan waarderen. Het liefst wil ik deze balans ook hebben in het werk dat ik maak.’

Spreek je de twee vluchtelingen die maanden-lang bij jou woonden nog altijd?

‘Jazeker, ze zijn als familie voor mij. Zij bivakkeerden met zijn tweeën op een luchtbed in mijn woonkamer, met een glazen raam naar mijn slaapkamer, dus er was nul privacy. Na drie maanden zijn ze naar vrienden van mij gegaan, zodat ze niet naar het asielzoekerscentrum hoefden. Inmiddels hebben ze eigen woonruimte. Maar nog steeds passen ze vaak op ons huis als wij weggaan, want dat is voor hen toch ook een thuis. Mouayad was de eerste die de baby’s heeft gezien na onze ouders en mijn broer. Hij stond voor de deur toen we het ziekenhuis uitkwamen.’ ▶

Linksboven: Melchior jasje LAURA DOLS blouse SCOTCH & SODA broek ARKET stropdas LAURA DOLS **Loewy** romper GINGER MONKEYS gilet SEP7EMBER broekje GINGER MONKEYS **Rechtsboven: Sanne** jurk &OTHER STORIES ring links met diamant BVLGARI ring links met parel MIMI ET TOI **Bella** romper MAR MAR COPENHAGEN via de Bijenkorf hoed DEMURE **Loewy** romper MAR MAR COPENHAGEN via de Bijenkorf hoed DEMURE **Rechtsonder: Sanne** blouse ARKET **Melchior** jasje LAURA DOLS **Bella** top GINGER MONKEYS broekje BONTON via Archive Store **Loewy** romper GINGER MONKEYS gilet SEP7EMBER broekje GINGER MONKEYS

Sanne
Jurk LOVELY LANE
Riem MAISSIMO DUTTI
Armband met diamant links PIAGET via Schaap & Citroen
Schakelarmband met diamant rechts FOPE via Schaap & Citroen
Slavenarmband rechts SCHAAP & CITROEN
Ring links dubbel met diamant BVLGARI
Ring links parel MIMI ET TOI
Ring rechts dubbel MIMI ET TOI
Ring rechts met steen MIMI ET TOI

Melchior
T-shirt ARKET
Broek ARKET
Ketting MIMI ET TOI

‘Melchior is niet van de bullshit. Toen hij mij ontmoette, was het meteen: zij is het, klaar, punt, daar ga ik voor’

‘Mijn collega’s droegen feestjurken terwijl de vluchtelingen al weken dezelfde onderbroek aan hadden. Ik schaamde me voor de privileges die ik had’

Heb jij het idee dat je de wereld kunt veranderen?
‘Je kunt mensen inspireren om andere keuzes te maken in hun leven, en hoe meer van hen dat doen, hoe groter de kans dat er wat verandert in de wereld. Dat merk ik ook op mijn Instagram-account. Daarin gaat het veel over duurzame keuzes, maar ook over plantaardig eten, en ik krijg dan zoveel berichten van mensen die zeggen dat ze toch begonnen zijn met minder vlees eten. Niet omdat ik woedend roep “vlees is moord!”, want daarvan gaat een vleeseter echt niet minder vlees eten. Ik wil juist de mogelijkheden delen, en ik merk dat dat verandering teweegbrengt.
Dat is hetzelfde als met de Syrische Muayad en Amir. Muayad stond op het station en kon nergens heen, die jongen was negentien jaar. Ik zei: “Kom bij mij logeren, ik heb een luchtbed.”
Dat zullen misschien niet heel veel mensen direct doen, maar ik weet zeker dat heel veel mensen bij Muayad hetzelfde hadden gedaan. Ik had het ook echt niet bij iedereen gezegd, maar bij hem voelde het intuïtief meteen goed. En vervolgens is het mijn broertje geworden. Met kerst is hij er altijd bij. Zelfs vorig jaar, toen Melchior en ik met de feestdagen niet bij mijn familie konden zijn, was hij er. Zo’n keuze om hem en Amir tijdelijk onderdak te bieden is echt niet zo moeilijk. Wat zijn nu drie maanden op een mensenleven? Ik heb zoveel geleerd in die periode. Over de wereld, over de situatie in Syrië, over mezelf. Het heeft me zo veel gebracht. We hebben hier met z’n drieën een voorstelling over gemaakt en daarna heb ik zo veel berichten gehad van mensen die in vluchtelingenkampen zijn gaan helpen of in azc’s. Door dingen te doen en die ervaringen te delen, komen andere mensen soms op het idee om ook iets te doen. En dat maakt de wereld toch een beetje mooier.
Tijdens mijn verlof, toen we in quarantaine zaten, gingen we alleen af en toe naar buiten om een veganistische maaltijd te brengen naar een heel lieve buurman. Hij heeft een longziekte en is daardoor niet mobiel. Het was een zware tijd voor hem, want hij zit natuurlijk in die risicogroep. Voor mij was het geen enkele moeite om een maaltijd extra te koken en het was fijn om hem af en toe te spreken als ik de maaltijd aan zijn deur had gehangen. Hij is sindsdien zelf veel vaker vegetarisch en veganistisch gaan koken, omdat hij nieuwe dingen had geproefd. Dan appt-ie me dat hij tofu heeft gekocht, daar word ik zo onwijs blij van. Al die kleine dingetjes, die nauwelijks moeite kosten, kunnen wel degelijk de wereld een beetje anders maken.
Echt goed luisteren en interesse hebben in iemand die anders is dan jijzelf, is ook een belangrijke factor. Dat vind ik nu zo zichtbaar dankzij de Black Life Matters movement. Dan wordt er geschreven dat mensen van kleur bepaalde opmerkingen of grappen gewoon niet zo persoonlijk moeten nemen en niet zo moeten zeuren. Maar dan redeneer je alleen maar vanuit jezelf. Terwijl je beter kunt beseffen dat het geen enkel nut heeft dat gevoel te bagatelliseren. De wereld zou echt een stuk mooier zijn voor iedereen, als mensen meer met elkaar spraken en durven te luisteren naar waar de pijn van een ander vandaan komt.’

Vind je dat je de naam Vogel inmiddels voldoende eer hebt aangedaan?
‘Hahaha, dat was iets van toen ik dertien was, ik ben nu zesendertig. Ik heb er wel voor gezorgd dat Bella en Loewy de achternaam Vogel hebben gekregen. Maar dat komt omdat mijn vriends achternaam Schimmel is, haha. Toen ik verkering met hem kreeg, zei ik meteen: “Eén ding: als wij ooit kinderen krijgen, dan is Vogel wel echt een leukere naam voor ze.” Melchior vond het meteen prima. Dat vind ik wel heel leuk aan hem, want niet alle mannen kunnen zo egoloos denken. Ik vind dat heel feministisch en cool van hem.’

Heeft het er misschien mee te maken dat hij zes jaar jonger is dan jij? Je hoort wel eens dat de jongere generatie mannen iets geëmancipeerder is.
‘Misschien wel. Maar Melchior is gewoon niet van de bullshit. Toen hij mij ontmoette, was het ook meteen: zij is het, klaar, punt, daar ga ik voor. Dat betekende dat hij wel eerder vader moest gaan worden dan wanneer hij een relatie met een meisje van dezelfde leeftijd had gehad, maar dat vond hij prima. Hij is gewoon heel stellig: dit klopt, dit ga ik doen. Eigenlijk precies zoals ik ook ben, al zijn we ook totaal verschillend. Maar door alles wat er is gebeurd, zijn we heel erg hecht geworden en retegelukkig met elkaar. Dat is ook het belangrijkste wat ik van mijn ouders heb meegekregen: geniet van elkaar. Dat je elkaar hebt, is het belangrijkste dat er is.
Toen mijn broer en ik klein waren, hadden mijn ouders niet veel geld. Mijn vader werkte in de bouw, mijn moeder draaide nachtdiensten als verpleegster. Ze werkte keihard om ons alles te geven wat we nodig hadden. Maar daar hebben wij nooit iets van gemerkt. Mijn ouders hebben mij geleerd om te beseffen wat een geluk het is om een gezin te mogen zijn. En het leven is niet altijd makkelijk, maar dat maakt juist dat de mooie periodes extra waardevol zijn.’ ▶

Sanne
Jurk STINE GOYA via de Bijenkorf
Hoed SCOTCH & SODA
Ketting BVLGARI
Armband met diamant links PIAGET
via Schaap & Citroen
Schakelarmband met diamant rechts FOPE
via Schaap & Citroen
Slavenarmband rechts SCHAAP & CITROEN
Ring links dubbel met diamant BVLGARI
Ringen MIMI ETTOI

Bella en Loewy
Onesie NUMERO 74 via Archive Store

Sanne
Jurk STINE GOYA via de Bijenkorf
Ketting BVLGARI
Armband met diamant links PIAGET
via Schaap & Citroen
Schakelarmband met diamant
rechts FOPE via Schaap & Citroen
Slavenarmband rechts SCHAAP & CITROEN
Ring links dubbel met diamant BVLGARI
Ringen MIMI ET TOI

Bella
Onesie NUMERO 74 via Archive Store

Rechterpagina
Sanne
Jurk LOVELY LANE
Jas UNIQLO
Hoed SASSA ANN VAN WYK
Schoenen ARKET

Melchior
Jas SCOTCH & SODA
Trui SCOTCH & SODA
Broek SCOTCH & SODA
Schoenen VEJA

‘De wereld zou een stuk mooier zijn voor iedereen als mensen durven te luisteren naar waar de pijn van een ander vandaan komt’